

dringsfoeslag til denne Behandling. Det er altsaa Sagen i sin Heelhed, der vil være at sætte under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, oplæste For-
manden

Forflag til Lov

angaaende

Toldbegunstigelser med Hensyn til
Vand- og Gasledninger samt
andre store Anlæg for Com-
munernes Regning.

saaledes som Samme findes indført i Anhanget under Nr. LX. Sp. 347 og ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det eenstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil derefter blive at tilstille Formanden for det andet Thing med Anmodning om dets Forelæggelse for samme.

Den paafølgende Sag paa Dagsordenen angaaer Forflag til Lov om Afstaaelse af Grunde til Vand- og Gasanlæg i Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder. Det er til 2den Behandling*), denne Sag foretages. Jeg har ikke fundet nogen Anledning til at foreslaae Afsnitsbehandling af denne Sag, idet der dertil efter den Discussion, som fandt Sted ved første Behandling, ikke synes mig at være nogen Opfordring. Det Vædringsforslag, som af Udvalget er stillet i denne Sag, angaaer ifkun Lovforslagets Titel. Lovforslagets Paragrapher tilligemed det af Udvalget stillede Vædringsforslag stiller jeg saaledes under Forhandling.

Beniter: Enhver Expropriationslov, hvorved den materielle Udbylting forbedres og fremmes, skal jeg meget villig stemme for, og altsaa ogsaa for det her foreliggende Lovudkast. Det er vistnok vel grundet i det Hensyn, det tager til Nytten, Velværet og Bequemmelighe-

den for Kjøbenhavns Indvaanere. Jeg troer imidlertid, at de samme Hensyn maae gjøre sig gjældende, naar Taler er om andre Hundrede Tusinder, endskjøndt disse ikke boe samlede paa eet Sted, men ere fordeelte i 10 eller 15 eller flere af Landets Communer. Det er bekjendt, at flere af Landets Kjøbstæder ere især med i dette Øieblik at indføre lignende Foranstaltninger som dem, hvorom her er Tale, og at saadanne Foranstaltninger ogsaa forberedes i nogle. Det er vel sandsynligt, at efter kortere eller længere Tid vil dette Exempel blive efterfulgt af Storstæbelen af Landets Kjøbstæder. Forholdene i disse ere nu vistnok saaledes, at der i Almindelighed ikke vil opstaae nogen Banffelighed for Communerne ved at forskaffe sig den fornødne Grund til disse Anlægs Udførelse (Drif: Ja, det er vist!). Men det kan dog paa den anden Side ikke negtes, at Egennytten kunde søge at benytte sig af Communens Træng til saadanne Afstaaelser, og at der maa skee ogsaa kunde vise sig Modvillighed imod Udførelsen af disse Foretagender, og i saa Fald forekommer det mig, at det vilde være haardt, om vedkommende Commune skulde udsættes for saadanne betydelige Banffeligheder og mulig endogfaa være udsat for, at hele Foretagendet kunde strande; det forekommer mig derfor, at disse Communer i saa Tilfælde maatte kunne have Afgang til lignende Expropriationer som den, der ved denne Lov indføres i Kjøbenhavn. Det er nu vistnok ikke paaatværende i dette Øieblik at tænke paa en saadan Lov, og at tage en almindelig Bestemmelse derom ved dette Lovudkast vilde vist være mindre passende, især da Loven, naar den undergik nogen Forandring, maatte gaae tilbage til det andet Thing, hvorved dens Udkomme vilde forsinkes. Jeg har derfor ikke villet foreslaae noget bestemt Vædringsforslag i denne Henseende, men har indfrænket mig til at rette det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om en Kjøbstad vil kunne have Udsigt til at opnaae Expropriation for Grundstykker, der være uomgængeligt nødvendige for saadanne Anlægs Udførelse; saafremt disse enten aldeles ikke være at opnaae eller kun til en uforholdsmæssig høi Betaling.

Formanden: Jeg turde maa skee tillade

*) 1ste Behandling findes Sp. 1117—1132.